

¹هَنَدًا أُرْسِلُ مَلَائِكِي قَبْلِي عَلَى الطَّرِيقِ أَمَامِي. وَبَنِي يَغْتَنِّهِ إِلَى هَيْكَلِهِ السَّيِّئِ الَّذِي تَطْلُبُونَهُ وَمَلَائِكُ الْعَهْدِ الَّذِي تُسَرُّونَ بِهِ. هُوَذَا بَنِي قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. ²وَمَنْ يَحْتَمِلُ يَوْمَ مَجِيئِهِ، وَمَنْ يَنْتَبِثُ عِنْدَ طَهُورِهِ. لِأَنَّهُ مِثْلُ تَارِ الْمُحْمَصِّ، وَمِثْلُ أَسْتَانِ الْقَصَارِ. ³فَيَجْلِسُ مُحْمَصًّا وَمُنْقَبًا لِلْفِصَّةِ. فَيُنْقِي بَنِي لَأَوِي وَبُصْفِيهِمْ كَالذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ، لِيَكُونُوا مُقَرَّبِينَ لِلرَّبِّ تَقْدِمَةً يَالِيزَ. ⁴فَتَكُونُ تَقْدِمَةُ يَهُودَا وَأَوْرُسَلِيمَ مَرْضِيَّةً لِلرَّبِّ كَمَا فِي أَيَّامِ الْقدمِ وَكَمَا فِي السَّنِينَ الْقَدِيمَةِ. ⁵وَأَقْتَرِبُ إِلَيْكُمْ لِلْحُكْمِ، وَأَكُونُ شَاهِدًا سَرِيعًا عَلَى السَّخَرَةِ، وَعَلَى الْقَاسِقِينَ وَعَلَى الْخَالِفِينَ زُورًا وَعَلَى السَّالِينَ أَجْرَةَ الْأَجِيرِ، الْأَزْمَلَةَ وَالْتِيمِ، وَمَنْ يَصُدُّ الْعَرِيبَ وَلَا يَحْسَنِي، قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. ⁶لَأَنِّي أَنَا الرَّبُّ لَا أَتَغَيَّرُ فَأَنْتُمْ يَا بَنِي يَعْقُوبَ لَمْ تَغْتَنُّوا. ⁷مِنْ أَيَّامِ آبَائِكُمْ جَدْتُمْ عَنْ فَرَائِضِي وَلَمْ تَحْفَظُوهَا. ارْجِعُوا إِلَيَّ ارْجِعْ إِلَيْكُمْ قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. فَقُلْتُمْ، بِمَاذَا تَرْجِعُ. ⁸أَتَسَلِّبُ الْإِنْسَانَ اللَّهَ. فَإِنَّكُمْ سَلَبْتُمُونِي. فَقُلْتُمْ، يَمَّ سَلَبْنَاكَ. فِي الْعُسُورِ وَالْيَقْدِمَةِ. ⁹قَدْ لَعْنْتُمْ لَعْنًا وَإِبَائِي أَنْتُمْ سَالِبُونَ، هَذِهِ الْأُمَّةُ كُلُّهَا. ¹⁰هَآئِنَا جَمِيعَ الْعُسُورِ إِلَى الْحَرْبَةِ لِيَكُونَ فِي بَنِي طَعَامٍ، وَجَزَائُونِي بِهِذَا قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ، إِنْ كُنْتُ لَا أَفْتَحُ لَكُمْ كَوَى السَّمَاوَاتِ وَأَفِضُ عَلَيْكُمْ بَرَكَهَ حَتَّى لَا تَوْسَعَ. ¹¹وَأَنْتَهُزُ مِنْ أَجْلِكُمْ الْإِكْلَ فَلَا يَفْسِدُ لَكُمْ تَمَرُ الْأَرْضِ، وَلَا يُعَقِّرُ لَكُمْ الْكَرْمُ فِي الْحَقْلِ، قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. ¹²وَيَطْوِيكُمْ كُلُّ الْأُمَمِ، لِأَنَّكُمْ تَكُونُونَ أَرْضَ مَسَرَّةٍ، قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ. ¹³أَقُولُكُمْ اسْتَدْتُ عَلَى قَالَ الرَّبِّ. وَقُلْتُمْ، مَاذَا فُلْنَا عَلَيْكَ. ¹⁴قُلْتُمْ، عِبَادَةُ اللَّهِ بَاطِلَةٌ، وَمَا الْمُنْفَعَةُ مِنْ أَنَّا حَفِظْنَا سَعَائِرَهُ، وَأَنَّا سَلَكْنَا بِالْخُرْنِ قُدَّامَ رَبِّ الْجُنُودِ. ¹⁵وَالآنَ تَخُنُ مُطَوِّبُونَ الْمُسْتَكْبِرِينَ وَأَبْضًا قَاعِلُوا الشَّرِّ يَبْتُونَ. بَلْ جَزَّيْنَا اللَّهَ وَتَجَوَّا. ¹⁶جَيِّدٌ كَلِمَ مُنْفِقِ الرَّبِّ كُلِّ وَاحِدٍ قَرِيبَهُ، وَالرَّبُّ أَصْعَى وَسَمِعَ، وَكَتَبَ أَمَامَهُ سِفْرَ تَذَكُّرٍ لِلَّذِينَ اتَّقُوا الرَّبَّ وَلِلْمُعْكِرِينَ فِي اسْمِهِ. ¹⁷وَيَكُونُونَ لِي قَالَ رَبُّ الْجُنُودِ فِي الْيَوْمِ الَّذِي أَنَا صَانِعٌ خَاصَّةً، وَأَشْفِقُ عَلَيْهِمْ كَمَا يَشْفِقُ الْإِنْسَانُ عَلَى ابْنِهِ الَّذِي يَخْدُمُهُ. ¹⁸فَتَعُودُونَ وَتُمَيِّزُونَ بَيْنَ الصَّادِقِ وَالشَّرِّيرِ، بَيْنَ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ وَمَنْ لَا يَعْبُدُهُ.

¹Siehe, ich will meinen Engel senden, der vor mir her den Weg bereiten soll. Und bald wird kommen zu seinem Tempel der HERR, den ihr sucht; der Engel des Bundes, des ihr begehret, siehe, er kommt! spricht der HERR Zebaoth. ²Wer wird aber den Tag seiner Zukunft erleiden können, und wer wird bestehen, wenn er wird erscheinen? Denn er ist wie das Feuer eines Goldschmieds und wie die Seifen der Wäscher. ³Er wird sitzen und schmelzen und das Silber reinigen; er wird die Kinder Levi reinigen und läutern wie Gold und Silber. Dann werden sie dem HERRN Speisopfer bringen in Gerechtigkeit, ⁴und wird dem HERRN wohl gefallen das Speisopfer Juda's und Jerusalems wie vormals und vor langen Jahren. ⁵Und ich will zu euch kommen und euch strafen und will ein schneller Zeuge sein wider die Zauberer, Ehebrecher und Meineidigen und wider die, so Gewalt und Unrecht tun den Tagelöhnern, Witwen und Waisen und den Fremdling drücken und mich nicht fürchten, spricht der HERR Zebaoth. ⁶Denn ich bin der HERR und wandle mich nicht; und es soll mit euch Kindern Jakobs nicht gar aus sein. ⁷Ihr seid von eurer Väter Zeit immerdar abgewichen von meinen Geboten und habt sie nicht gehalten. So bekehrt euch nun zu mir, so will ich mich zu euch auch kehren, spricht der HERR Zebaoth. So sprecht ihr: "Worin sollen wir uns bekehren?" ⁸Ist's recht, daß ein Mensch Gott täuscht, wie ihr mich den täuschet? So sprecht ihr: "Womit täuschen wir dich?" Am Zehnten und Hebopfer. ⁹Darum seid ihr auch verflucht, daß euch alles unter den

Händen zerrinnt; denn ihr täuscht mich allesamt.¹⁰ Bringt mir den Zehnten ganz in mein Kornhaus, auf daß in meinem Hause Speise sei, und prüft mich hierin, spricht der HERR Zebaoth, ob ich euch nicht des Himmels Fenster auftun werde und Segen herabschütten die Fülle.¹¹ Und ich will für euch den Fresser schelten, daß er euch die Frucht auf dem Felde nicht verderben soll und der Weinstock im Acker euch nicht unfruchtbar sei, spricht der HERR Zebaoth;¹² daß euch alle Heiden sollen selig preisen, denn ihr sollt ein wertenes Land sein, spricht der HERR Zebaoth.¹³ Ihr redet hart wider mich, spricht der HERR. So sprecht ihr: "Was reden wir wider dich?"¹⁴ Damit daß ihr sagt: Es ist umsonst, daß man Gott dient; und was nützt es, daß wir sein Gebot halten und ein hartes Leben vor dem HERR Zebaoth führen?¹⁵ Darum preisen wir die Verächter; denn die Gottlosen nehmen zu; sie versuchen Gott, und alles geht ihnen wohl aus.¹⁶ Aber die Gottesfürchtigen trösten sich untereinander also: Der HERR merkt und hört es, und vor ihm ist ein Denkbogen geschrieben für die, so den HERRN fürchten und an seinen Namen gedenken.¹⁷ Sie sollen spricht der HERR Zebaoth, des Tages, den ich machen will, mein Eigentum sein; und ich will ihrer schonen, wie ein Mann seines Sohnes schon, der ihm dient.¹⁸ Und ihr sollt dagegen wiederum den Unterschied sehen, was für ein Unterschied sei zwischen dem Gerechten und dem Gottlosen, und zwischen dem, der Gott dient, und dem, der ihm nicht dient.